FENT CARRERANY

MARIA DE LA SALUT

Número 271 Any XXIII MARÇ 2009

ANÀREM DE RUA

Sumari

Editorial i sumari 2
Excursió a Santa Llúcia i Biniarroi 3
Xerrada sobre figueres 3
Xerradeta a Ses Tarragones amb Salvador Ribes, de Son Canet. 4
Un Carnaval molt concorregut 8
Rueta escolar 9
Es temps no vol quedar penjat 10
Bullit de Notícies 12
Demografia. Telèfons d'interès 14
Poemes i gloses 15
El temps. Horaris del tren i bus 15
Fent Carrerany fa vint anys 16
El Rebost de Fent Carrerany: 17
Si tot va bé, aviat tendrem escola nova 17
A Maria, el problema que hi ha... 18
Propera excursió: Ermites velles de Valldemosa 19
Qui dies passa.Febrer, 2009.. 20
Una etapa del "XXV Pla de Mallorca a Maria de la Salut 22
La Challenge passà per Maria 22
Els jugadors de la Penya Barelonista de Maria es fotografien amb el Barça B 22
Temporada de futbol 08-09 23
Foto antiga 24

FOTOGRAFIES:
Magí Ferriol
Eulàlia Ferriol
Joan Gelabert
Miquel Morey
Última Hora

EDITORIAL

Si teniu la paciència i la possibilitat d'accedir a les pàgines de **fentcarrerany.cat**, podreu veure com les modernes tecnologies permeten accedir a fonts d'informació que fins ara quedava reduït a la premsa escrita en paper. Així, aquests mes, hi hem penjat (aquest és el vocabulari que s'utilitza a internet) i a manera de tast, les més de 160 fotografies que férem en l'excursió a Santa Llúcia i Biniarroi. Això no significa, no pot significar, que deixem el paper de banda, sinó que des de l'associació feim una aposta clara per diversificar la possibilitat d'accedir al contacte immediat amb els nostres lectors i fins i tot amb tots aquells que estiguin interessats en accedir a segons quines activitats que fa la nostra entitat. És, alhora, un instrument de feina per a la gent que feim la revista, per contactar en xarxa de manera immediata i permet la incorporació dels comentaris d'aquells lectors que vulguin dir-hi la seva sobre diferents aspectes que considerin importants que arribin a l'opinió pública. Això sí, com sempre hem mantingut en la revista de paper, els comentaris que es facin han d'anar signats, hem de conèixer l'autor i la seva procedència. Volem que tot els que ens envolti mantengui la màxima transparència possible i sigui una eina més per fer poble.

Veureu que hem iniciat quatre blocs, l'autoria dels quals són els mateixos membres del Consell de Redacció. Encara que ens agradaria trobar voluntaris que en volguessin formar part, encara que ens conformam que, per començar, hi participeu fent-hi comentaris. Els blocs són: NOTÍCIES, ESPORTS, GASTRONOMIA I EXCURSIONISME. El temps i vosaltres ens direu si basten, en manquen o en sobren.

EQUIP DE REDACCIÓ:

Magí Ferriol Bauzà
Eulàlia Ferriol Quetglas
Joan Gelabert Mas
Joan Gual Bergas
Miquel Morey Mas
Onofre Sureda Ribas

HAN PARTICIPAT EN AQUEST NÚMERO:

Tomeu Arbona, AMIPA del CP Antoni Monjo, Joan Ferriol Mascaró, Antoni Gelabert Mas i Lluc Matas

EDITA: Associació Cultural FENT CARRERANY
Sant Miquel, 11 07519- Maria de la Salut

IMPRIMEIX: Gràfiques Gelabert
Sa Pobla

Nº DEPÒSIT LEGAL: PM-457/1986

Lloc Web:
www.fentcarrerany.cat
correu electrònic:
fentcarrerany@premsaforana.cat

La redacció de Fent Carrerany no es fa responsable de les opinions dels qui hi escriuen

EXCURSIÓ A SANTA LLÚCIA I BINIARROI

Un dematí ben assolellat, a les nou en punt a la Plaça de Maria, lloc de partida de l'excursió programada, esperam una estona per veure si els més dormilegues arriben, sempre hi ha uns 15 minuts de marge i agafam els cotxes que ens portaran fins a Mancor. Arribats al poble feim una petita volta i cercam l'església i d'allà caminant anam fins al santuari de Santa Llúcia, un casal majestuós damunt un turó just devora Mancor. Sembla que sols hi ha alguna monja, en vérem una darrere els vidres d'una finestra. Però no hi ha cap activitat, ni comercial, ni cultural, ni religiosa, no vérem fressa de res.

Després de berenar ens dirigírem cap a Biniarroi, un llogaret de Mancor que devers l'any 1943 va ser abandonat, ja que les aigües subterrànies reblaniren els estrats argilosos i provocaren l'enfonsament de cases i marjades. Aquest fet, la mala comunicació que patia el llogaret i el declivi de l'agricultura, sobretot de l'oliva, va fer que el poble quedàs abandonat. Des de fa uns anys s'ha tornat a rehabilitar alguna casa, actualment n'hi ha 3 d'arreglades i alguna altra en procés de rehabilitació.

La pujada fins a Biniarroi la férem pel camí vell. Un camí de cabra que puja per mig de la muntanya, no molt llarg, uns 50 minuts, però intens. Al final del camí, quan ja ets a l'entrada del poble has de passar per damunt esboldrecs i soques de pi, conseqüència dels aiguats d'aquest hivern tan plujós.

Les cases de Biniarroi es veuen allà dalt

Fent una volta pels «carrers» de Biniarroi, en total no hi ha més de 10 cases, t'envaeix una sensació de pau i tranquil·litat de la qual en poden gaudir els pocs habitants de cap de setmana. Sols vérem una casa habitada, i els caminants que s'hi acostaven.

Va ser un plaer descobrir aquest indret de Mallorca totalment desconegut.

Un descans en el camí de pujada

Després de dinar i haver visitat el llogaret, la xerrada és ben viva i agradable

XERRADA SOBRE LES FIGUERES A MALLORCA A CÀRREC DE MONTSERRAT PONS I BOSCANA

Dia 3 d'abril a les 9 dels vespre a Ca Ses Monges

Montserrat Pons, apotecari de Llucmajor, fa més de 12 anys va crear a Son Mut Nou un camp experimental que li ha permès fer un rigorós treball i estudi sobre les varietats de figueres a Mallorca i el seu món. Actualment hi ha més de 380 varietats diferents de figueres sembrades i estudiades al camp experimental de Son Mut Nou de les quals 180 són de castes de figueres mallorquines.

Ens agradaria que venguéssiu a la xerrada si teniu informació de figueres, si sabeu de qualque varietat de figuera antiga, si teniu cap figuera que no heu vist a cap altre lloc o simplement si voleu saber més coses sobre les figueres.

Sa Xerradeta a Ses Tarragones amb...

en Salvador Ribes Mas de "Son Canet"

Ens asseim a taula i començam a xerrar, ens duen les cartes per triar el sopar i en Salvador ens explica quin menjar hi ha al Camerun, país on ha estat durant 6 mesos. Diu que tot és molt bo, tant la carn com les verdures, però que les cuinen d'una manera diferent que nosaltres. També va contant coses del país, religions, etc. I ja li feim la primera pregunta per posar un poc d'ordre.

Salvador, quina és la teva formació acadèmica?

La meva formació acadèmica és d'aparellador, i vaig fer un màster en prevenció de riscos laborals, que si fos ara no el faria, però quan vaig acabar els estudis, amb la pressió familiar per fer qualque cosa més vaig fer aquest màster que ara mateix no m'atreu molt. Quan vaig acabar vaig començar a fer feina i des de feia molts d'anys sempre me feia il·lusió de fer un gran viatge.

Un viatge enfora?

No un viatge enfora, sinó disposar de temps per viatjar, no haver de estar com sempre que fas un viatget de 15 dies o tres setmanes que a l'hora de tornar, el dia de tornada era criminal per mi, pensava, ostres! Si estic aprop d'aquests indrets i no tenc temps de quedar-mi. Sempre pensava en acabar d'estudiar faré un gran viatge, però acabes d'estudiar i resulta qe no tens feina i en conseqüència no tens doblers. Aleshores vaig decidir començar a fer feina i anar fent un raconet per poder deixar la feina i durant un any complir el meu somni de fer un gran viatge.

Quan vaig prendre la decisió de deixar la feina ho vaig comentar a casa i als meus pares els va xocar i m'anaven exposant els seus dubtes sobre la feina, que faràs quan tornis, etc. Fins que mon pare me va dir jo t'estic dient el que t'he de dir com a pare però en el fons el que me fas és enveja.

Nins de l'ètnia Koma fent farina de mill.

Quan decideixes fer aquest viatge?

Bé, aquesta idea feia uns 10 anys que m'enrevoltava i el mes de febrer va ser quan ho vaig tenir clar que ho havia de fer i el mes de juny vaig deixar la feina.

Era el teu lloc desitjat el Camerun?

No, no tenc cap lloc que me volti pel cap des de petit, hi ha molts de llocs on vull anar i la decisió d'anar a Camerun a ser pràctica. L'any anterior havia estat al Senegal, tenia un contacte que té una petita agència de viatges al Camerun i això era un contacte immillorable ja que gràcies a ell vaig poder tenir contactes a totes les ciutats on vaig anar i m'aconsellava com m'havia de moure per allà. Gràcies a aquest contacte vaig decidir-me començar per Camerun.

Aquest viatge amb qui l'has fet?

Tot sol, això era una de les coses que tenia clares. Des del devuit anys sempre he viatjat tot sol, això té avantatges i inconvenients, però a mi m'agrada viatjar tot sol. M'he avorrit molt al llarg d'aquests sis mesos, tenir un company de viatge té la seva part bona i jo a estones l'he arribada a enyorar, però malgrat tot per a mi té més avantatges viatjar tot sol, sobretot per conèixer gent. L'Àfrica negra l'únic que té és el contacte humà, no hi ha ni monuments, ni museus, ni res, més que el carrer i la gent i per això m'estim més anar-hi tot sol. També hauré de provar de viatjar amb companyia per no tornar un solitari, però des dels 18 anys fins ara sempre he viatjat tot sol, he fet petits voluntariats i he conegut molta de gent amb la qual ens hem ajuntat per fer alguna ruta i en aquests encontres he conegut grans viatgers que són els que m'han fet venir les ganes de viatjar d'aquesta manera.

La meva amiga Cloudine bevent cervesa de mill.

Quants anys tens?

27, a punt de fer els 28.

Viatjant d'aquesta manera sempre deus trobar altres persones que viatgen tot sols?

Sí, això és una de les coses bones, però a Camerun no n'hi havia, no vaig trobar ningú, crec que no hi havia altre blanc en tot Camerun.

Te devien mirar?

I tant, m'he sentit molt, però molt observat. No podia fer res sense que algú me miràs, no podia passar desapercebut per enlloc, durant tot el temps que he estat a Camerun m'he sentit molt observat.

Quin temps has estat a Camerun?

Me n'anava per dos o tres mesos i n'hi he estat quasi sis, cinc mesos i mig.

Sis mesos dins Camerun o has conegut altres països?

Tot el temps dins Camerun. Jo me pensava fer una gran ruta però no n'he sentit la necessitat, a més encara m'han quedat llocs per visitar de Camerun. I un altre motiu és que tots els països que l'enrevolten, per una raó o altra no són tan amables per als blancs. En uns la policia molesta moltíssim, a Nigèria hi ha la part sud que és molt perillosa, el Txad és inestable, Centre-àfrica i el Congo són un caos i a Gabon molesten molt. A més com vos he dit no he tengut cap necessitat de sortir de Camerún. Bé com a anècdota vaig dormir un vespre dins Nigèria, en unes muntanyes, però sense passar cap control duaner, era una excursió i vàrem dormir a l'altra banda del riu que pertany a Nigèria.

Com te movies per allà?

Amb transport públic, heu de tenir en compte que jo encara que hi anàs tot sol anava molt ben respatllat, tots els contactes que tenia m'han ajudat perquè sabés moure'm pel país abans d'aterrar. A més els primers quinze dies el meu amic guia me va ficar dins un grup de turistes que ell dirigia i els vaig acompanyar durant 15 dies i vaig fer una visita ràpida a Camerun, vaig veure tot el país i m'anava fixant com funcionava el transport públic i altres coses que m'interessaven per poder viure per allà.

Quê tal funciona el transport públic?

Per nosaltres és molt xocant, però funciona bé. Normalment són furgonetes de 9 places i els han llevat tots els seients i amb taulons fan bancades i així ens hi ficàvem fins a 30 persones més els al·lots que estaven per damunt els grans. El funcionament és que tu arribes a l'estació a les sis del dematí i compres el bitllet, un paper escrit a mà, però no parteix fins que està ple, jo he arribat a estar vuit hores esperant la partida. Per això jo donava tanta importància al viatjar amb temps. No és el mateix esperar vuit hores si tens 15 dies de viatge, però si tens tot el temps del món, això és una experiència boníssima.

Havies d'esperar tot el temps dins la furgoneta?

No, anaves a voltar pel poble, al mercat i cada hora passava per allà a veure com anava. Però no parteix si falta algú que té bitllet, si s'hagués donat el cas que s'hagués omplit i jo no hi hagués estat haguesin enviat un al·lotet a cercar el blanc, allà tot dins el seu caos funciona.

Nina de l'ètnia Mbororo amb la cara ornamentada amb escarificacions

La teva activitat al llarg d'aquests 6 mesos ha esta exclusivament turística?

Sí, l'únic que he fet ha estat viure. Bé he fet una petita feineta durant un mes, vaig fer de guia turístic amb aquests amics meus que necessitaven una ajuda, tenien molta de feina i necessitaven una mà i jo els la vaig donar i me'n vaig sortir prou bé.

Quin idioma parlen al Camerun?

Majoritariament francès, però és un estat bilingüe, hi ha dues províncies a l'oest que parlen anglès, ja que abans de l'any 1965 pertanyien a Nigèria.

Cases obús de l'ètnia Musgum.

El dominaves el francès?

No en sabia gaire, havia fet un curs molt bàsic a l'escola oficial d'idiomes, però anant tot sol s'aprén ràpid. No sé conjugar bé els verbs, però m'espavilava, durant dos mesos no vaig parlar altra llengua que no fos francés. A Camerún hi ha comptabilitzades 265 llengües diferents, hi ha una diversitat cultural i ètnica important, això fa que hi hagi grups molt petits, potser una vall, que parli diferent que la vall de devora.

Hi ha molta diferència entre les llengües de dues valls veïnes?

Bé, podria ser com el català i el francès, són idiomes diferents, i això fa que entre ells hi hagi una convivència i un respecte molt bo i no hi hagi rivalitat per motius de llengua o religió, com diuen ells són germans.

En aquest moment ens duen el sopar i decidim fer una pausa a la gravadora i poder menjar tranquils, però al cap d'una estona la tornam posar en marxa, ja que l'únic tema de conversa està relacionat amb l'estada 'd'n Salvador al Camerun i els seus projectes de futur.

Que tal te rebien quan arribaves als pobles?

Molt bé, era el centre d'atenció. Imaginau-vos després de molt de temps de no veure ningú nou, veure arribar un blanc amb una motxilla plena a l'esquena, a vegades inclús me feren una festa. Per sort encara no hi han anat molt de turistes i tenen aquesta innocència, no cerquen el duro del turista, te donen el que tenen sense esperar res a canvi i això és preciós, ja queden pocs llocs al món així.

I el tema de partir i venir cap a Europa, el tenen present?

Sí, t'ho demanen i volen saber com se viu aquí i te sents una mica estúpid quan els intentes explicar que no se moguin, que estan millor a ca seva, que a Europa se trobaran totalment desarrelalts i que quí no els tractam massa bé i per la majoria no seran benvinguts. Jo he arribat a la conclusió monentània, almanco ara pens així, que deixant el seu país i venint a Europa poden millorar i ser més feliços.

Quina és la font de riquesa del país, a que se dedica majoritàriamemt la gent?

El 70% de la gent són aturats oficialment, no tenen una feina reconeguda, encara que tothom fa qualque cosa. Les dues províncies que abans eren de Nigèria són molt riques en plantacions de fruites tropicals, cafè i cautxú i hi ha molta activitat econòmica i recentment estan començant amb el petroli i pastures, hi ha molt de ramat i també comerç i exportació de fusta, Camerun és el país ric de tots els seus veïnats.

Com viuen el futbol al Camerun, te demanaven per n'Eto'o?

Sí, molt. Va arribar a ser pesat aquest tema, volien saber si el coneixia, què feia, etc. El segueixen molt el futbol i quan els deia que era d'Espanya me demanaven si vivia a Real Madrid o a Barça i jo els deia que era de Mallorca i me deien "*Ah! Tu vius a Reial Mallorca*". Confonen els noms dels llocs amb el club de futbol de la ciutat.

Dona de l'ètnia Koma fent un ball

Els deu arribar la senyal de televisió per poder veure partits de futbol europeu?

I tant, jo he gaudit de vesprades memorables. Vaig veure un partit del Barça de Champions a un poble sense llum, amb una alternadora i una parabòlica enorme, feien un tancadet i hi havia troncs de fusta per seure i ens costava

Jo, amb el peu dret a Nigèria i l'esquerre a Camerun.

15 cèntims l'entrada. Vaig disfrutar, això són d'aquestes petites coses que me'n recordaré sempre d'aquell vespre, vàrem disfrutar, ens aferràvem cada vegada que el Barça feia un gol, perquè són del Barça a matar. Eren vespres inoblidables, davall les estrelles, vestits amb túniques i enlloc de beure cervesa de la nostra la bevíem de mill, que és una cervesa molt bona, és una cervesa natural acabada de fer.

Imatge malauradament difícil de trobar: dues nines aprenent el corà.

Que val una cervesa al Camerun?

Són cerveses de 66 cl. Com dues mitjanes i val 75 cèntims als llocs barats, però no en venen per tot, ja que als establiments que l'amo és musulmà i no en vol vendre, no en ven, però no està mal vist beure una cervesa, la gent se respecta molt.

Com està l'escolarització?

No tenc dades percentuals de la gent que està escolaritzada, però quasi bé tothom hi pot anar, ja que val 15 euros escolaritzar un infant durant un any, però així i tot hi ha gent que no ho pot pagar.

No hi ha escola pública i gratuïta?

L'escola pública val 15 euros a l'any.

I el sou mínim quin és?

Són uns 40 euros mensuals pels qui tenen sou. N'hi ha que sense tenir un sou poden guanyar més fent altres feines. Però dels que no escolaritzen els al·lots, molts no és per manca de doblers, ja que els tenen i s'estimen més gastar-ho en cerveses o altres coses. Una de les coses que m'ha fet més ràbia d'ells és la manera que tenen d'administrar els doblers, els administren fatal, jo he arribat a veure casos, i m'han dit que és molt comú, que quan acaben de fer la collita en venen la meitat per poder-se comprar una moto per fardar davant els veïnats i al cap d'uns mesos l'han de mal vendre per poder menjar, això passava cada any a tots els pobles.

Arribats en aquest punt, en Salvador ens mostra a l'ordinador algunes de les moltes fotos que ha fet al llag d'aquests mesos de viure a Camerun i podem veure els boscos, la verdor, la gent, tot el que és Camerun mentre ens va explicant cada una de les fotos, perquè cada una té una història al darrera. Mentre, s'ha fet tard i hem de partir, som els únics que quedam a Ses Tarragones i demà hem d'anar a fer feina. Abans de partir li demanam a en Salvador quin és el seu proper viatge i ens explica que la propera setmana parteix cap a Perú, en principi per tres mesos, però com heu pogut veure al llarg d'aquesta xerradeta, en Salvador si té temps sap quan parteix, però no quan torna.

Des de Fent Carrerany te desitjam sort amb els teus viatges i projectes i que puguis seguir gaudint com ho has fet al llarg d'aquests 6 mesos per Camerun.

Magí Ferriol, Antoni Fiol i Miquel Morey

Vestit amb el bubu tradicional de nordista.

UN CARNAVAL MOLT CONCORREGUT

La convocatòria l'havia feta la colla de batucaires de Maria *Mariatukada*. El fet de comptar amb un grup de gent que té ganes de dinamitzar la vida del poble amb els seus ritmes i sons, va fer que es posàs al davant d'organitzar un carnaval, fer una desfilada i organitzar fins i tot un concurs de comparses. I dit i fet. Es posaren en contacte amb l'Ajuntament i aquest hi posà l'import dels premis i la infraestructura, a més de contractar una animadora per a la festa a la plaça. Gairebé una dotzena de colles

i comparses acudiren a la convocatòria que omplí la Plaça des Pou. La gent s'ho passà la mar de bé i això pot ser una primera passa perquè l'any que ve la convocatòria es torni dur endavant.

Posteriorment, els batucaires de Maria, arribaren fins a Manacor, on havien estat convidats a tocar. La seva actuació en aquest Carnaval manacorí fou ben acollida i se'n desferen com els primers.

RUETA ESCOLAR

"ES TEMPS NO VOL QUEDAR PENJAT"

Com ja havia dit en l'escrit anterior, el dia que feia desset, vaig tornar a Maria. Entre la primera nevada i aquell dia de tornada, hi havia afegit, o siga havia tornat fer neu. Per tant no em va quedar més remei que aguantar. I així foren desset dies.

Idò, el que puc dir és que la vaig tallar ben justa. L'endemà d'haver arribat a Maria, en va fotre una altra, de nevada, tan grossa o més que la primera.

Segons me contaren la primera havia estat un esdeveniment, una festa, s'havien fet figures d'homes de neu, bolles grandioses, gent que s'hi remolcava per damunt... Una diversió.

La que em va tocar veure a Maria, ja no va ser igual. Gent arrufada, enredats de fred, allà on s'estava bé era dins el llit o devora el foc, si bé també es caçava amb ferrets, lloves, etc. Això sí, els ocells estaven molt magres. Record que de les teulades penjaven aquells degotissos de neu congelada com hem vist enguany per televisió a diferents punts d'Espanya.

Així mateix, com jo record, aquell febrer del 56 del segle passat, amb neu per tot Mallorca arreu, supòs que hi ha d'haver altra gent que també ho recorda, això sí, ja majorets.

Ara, a vegades, amb persones que viviren aquella nevada, hem recordat aquells fets, ja passats i que són història. Però si reculam anys enrera, jo puc assegurar que, abans del 56 (jo aquest any en tenia 25) ja havia llegit en diferents rondalles mallorquines, frases per l'estil d'aquesta: "Hi havia una vegada, molts anys abans de s'any de sa neu..." Ara falta saber a quin any es referia.

Però sí record que els meus padrins contaven, quan jo era ben petit, que un any havien tengut una nevada que n'hi havia hagut més de tres pams, fins i tot havien fet amb pales un carrerany per poder anar a missa, a la botiga, etc. Inclús una persona que es morí ho passaren ben *pillo* per arribar-lo al cementeri. S'ha de tenir en compte que en aquell temps, als morts els duien en braços al cementeri. I en temps no tant llunyà també. Crec que hi ha bastanta gent que ho recordam.

Ara passarem a aquells anys de moll com enguany mateix. La generació que ens va precedir, més o manco de la meva edat, tenien moltes vegades com a punt de referència, anomenar "*l'any des moll*".

Se referien a un any que va ploure molt. Aleshores jo tendria entre set i deu anys. Altres anys hi ha hagut bastanta pluja. Però com aquell, segons els nostres vells, cap. En temps de la generació passada, un any de moll no era tan perjudicial com és ara, es conreava de molt distinta manera. A Maria, les famílies que no tenguessin bístia, eren molt poques. Moltes en tenien dues. En el poble gairebé tothom es dedicava a les feines del camp, fins i tot els menestrals, fusters, ferrers, picapedrers, etc. cada qual treballava les seves terres.

Com he dit abans, el conrear era molt diferent de com es fa ara. Preparar la terra per sembrar la propera anyada comportava diferents etapes. Passaré per damunt el segar i batre. Anirem directament a preparar la terra. En el mes d'agost era quan es començava a fer "*goret*", o siga, a llaurar (gent de la meva edat ho saben tant com jo) perquè, segons deien els vells, la terra començava a afluixar enc que no haguera fet saó. Agost i setembre es llaurava amb arada amb rodes, normalment amb dues bísties. Aquells pagesos que solament tenien una bístia s'ajuntaven de dos en dos i, tornant-se dietes, llauraven el d'un i de l'altre. Com més prest havien acabat de llaurar, millor, perquè més temps tenia la terra per assoleiar-se. Això, segons deien era molt bo.

Els bocins amb risc de moll, per allà on feia més baix, hi deixaven un solc fet a fi que si plogués, l'aigua agafàs solc, el veïnat feia el mateix i així successivament, fins que aquell solc arribava a condonar a una síquia. També cal tenir en compte que, agost, setembre, part d'octubre, hi havia figues a collir (i moltes!), ametles a arreplegar, fer voreres netes, cavar llobades, eixermar, etc., si bé feienes d'aquestes es podien fer més endavant.

Després que haguera fet alguna saoreta es passaven els esterrossadors a fi que, en cultivar no quedassin terrossos. A la terra, abans de sembrar, normalment se l'hi havia donat, sense contar la llaurada, dues o tres remolcades, i cada vegada esterrossat a darrere. Una vegada sembrat, en aquells llocs on s'havia fet el solc per treure l'aigua, se'l deixava, tal vegada o quasi sempre escurat de terrossos, si era necessari amb un càvec, a fi que l'aigua tengués bon córrer.

Si l'any era molt ploguer, com és de suposar, també es quedava aigua embassada, però la proporció era molt menys que actualment. Record haver vist homes descalços i arromangats fins els genolls, fer regarois per dins un sementer anegat perquè anàs a parar al solc mestre.

Per altra banda també hi ha hagut llargues temporades de sequera, any rere any, que a penes plovia, les brusques molt primes. Però amb la terra ben preparada, hi havia possibilitats de recollir qualque cosa, enc que insuficient.

L'any 40 del segle passat jo vaig complir 9 anys i ja en temps de segar es podia sentir cantar aquella cançó que deia:

L'any quaranta mos va entrar
una trista primavera.
No varen pelar cap era
ni esperança de segar
ni tampoc de formatjar
perquè es bestiar mort era.

Idò en aquesta cançó, jo en els sis o set anys ja la sentia. La pregunta és a quin any fa referència? Al segle 19, al 18 o anterior?

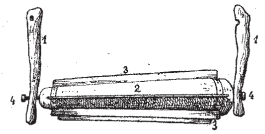

CARRETÓ DE BATRE (cereals)
1 *bracet* (Manacor), *bastaix* (Montuïri), *testera* (Campos), *costella* (Llucmajor). 2, *ànima* (de fusta). 3, *caire* (de ferro). 4, *maceta*.

També podem recordar aquell fet de la jaia, que feia 7 anys que les brusques apenes tocaven en terra i el dia que ella va fer bugada, a l'hora d'estendre la roba va fer un bon "*xubasco*" i el sol es va tapar brusquejant tot el dia, a la qual cosa la jaia contrariada exclamà : "Mirau, mirau, justament avui haver de ploure, que jo he fet bugada!" Com sempre s'ha dit, mai plou a gust de tothom.

Ara crec interessant dir quatre paraules sobre el *palar* l'era. L'era, que era allà on es batia, separant el gra de la palla, (no entraré en el procés que es seguia perquè és molt llarg, tal vegada un altre dia) quan havent acabat de batre, la tapaven de *paiató* o *arestada* que no servia per menjar per animals, fins l'any que ve, la propera temporada.

Idò aquella païssada solia tenir llavors de moltes classes i com havia de passar la major part de l'any, moltes d'aqueixes llavors rebentaven criant la planta, i, encara que el trespol de l'era estava ben ametressat, les arrels hi aferraven, si bé no el desfeien. Essent l'hora de preparar l'era, era necessari palar-la. Per fer aquesta tasca es solia emprar una rampaina, una eina de ferro feixuga amb mànec de fusta. Tenia un tall d'uns 20 centímetres ben acerat, i ja del tall amunt agafava gruix, acabant ben revenguda, altra temps s'emprava per obrir o fer gavetes, per sembrar vinya, era més antiga que els gavilans i duia molt de cap. El meu padrí Jordi ens contava que quan sortiren els gavilans deien: "Han inventat una eina que pesa poc i ret molt més que amb sa rampaina!" Quins temps eren aquells!

Idò amb la rampaina se pelava l'era i amb tota aquella pallota i herbes i mesclat amb fems, es feia un "*abono*" formidable.

Al que anàvem al principi. El temps no vol quedar penjat!

Al llarg de la vida es veuen èpoques de tota classe, ja amb poques pluges o plou de demés i encara que siguin més clares grans nevades, anys molt calorosos i d'altres amb un estiu molt dolç.

Ara, segons ens diuen, hi ha proves evidents d'un canvi climàtic. Hem d'esperar que s'hi sàpiga posar remei en el possible, però "interessos" ho poden desbaratar. Esperem que no.

Una cosa sí que és evident. Que l'home amb tota la seva intel·ligència i avanços creats, va per darrera l'instint dels animals. A mi m'ho va demostrar el mul el dia que anàvem a Sa Colònia. Ell em volia donar a entendre que venia un temporal i jo no ho agafava.

Com també, amb aquell tristament famós tsunami, els animals que es trobaven en llibertat, quan aquella ona gegant arribà a terra, ells ja eren a dalt del turó.

Preniu llum de na Pastora.

20 de febrer de 2009.

Joan Ferriol

DARRERES NOTÍCIES

SES BALDUFES TORNEN A ESTAR DE MODA

A Maria de la Salut, aquest últim mes, ses baldufes comencen a tornar estar de moda. Els nins s´estan començant a comprar baldufes, estan tot el dia amb les les baldufes jugant amb altres nins. Les duen a l'escola per jugar el temps del pati.

Miquel Ferriol
Miquel Montamarta

29/10/08

Restaurant - Celler
CA´S PADRI TONI
BATEJOS - COMUNIONS
C/ Villalonga, 9 ☎ 971 85 80 16
Maria de la Salut (Mallorca)
Dilluns tancat excepte festius

Perruquería
Rinxols
Home i Dona
C/ Carreró Menut, 18 (Son Puig) Tel. 971 52 50 51
07519 - María de la Salut

BULLIT DE NOTÍCIES

LA COMUNITAT DE REGANTS PODRÀ USAR L'AIGUA TRACTADA A FINALS D'ANY

Segons sembla, les obres que es fan al costat del cementeri, tenen per objectiu possibilitar que la constituïda Comunitat de Regants pugui accedir a l'aigua tractada a finals d'enguany. Aquesta comunitat que ja fa temps que es constituí podrà veure al final com l'aigua arribarà a les seves finques.

OBRES AL CARRER NOU

Després del carrer Constitució i de les Venes ara toca al carrer Nou. Quan acabam aquest número de la revista les obres ja han alçat les voreres de de dalt del carrer Nou fins a l'alçada de la Plaça del Mercat. Immediatament després de posar tot el cablejat tornen tapar i es posen les rajoles, de tal manera que les voravies no quedin obertes massa temps. També es deixen alguns forats per sembrar-hi arbres, encara que a simple vista, pareix que seran més aviat escassos. El que es demana la qent que té les voravies fetes de pedra, és si les podran mantenir, o es trauran totes.

DUES PIQUES DE PEDRA A LA PLAÇA

A mitjans d'aquest passat mes de gener vàrem veure com la brigada d'obres de l'Ajuntament col·locava dues piques de pedra sobre la Plaça des Pou. Just haver pujat a la plaça per les escales del davant Ca'n Jordi, les dues piques es col·locaren a banda i banda. Sembla que eren dues piques que es van treure d'on es va fer l'edifici de la tercera edat i que fins ara es trobaven al jardinet del costat de l'església.

Al cap d'uns dies de ser col·locades vàrem veure com dues xiques eren sembrades a dins les piques, de tal manera que ara fan l'aspecte de portal d'entrada a la plaça des del carrer de Sa Quintana.

FAROLES NOVES DAVANT L'ESGLÉSIA

Ja feia molt de temps que pujant cap a l'església, cap al portal dels homes, a la dreta, enmig dels arbres que separen l'accés a les dues portes, les tres faroles es trobaven en molt mal estat. Una estigué a terra durant molt de temps i les altres tenien els vidres fets malbé. Aquest passat mes de febrer hem pogut comprovar com les tres faroles antigues han estat substituïdes per tres de noves.
Una millora del tot necessària.

VOT MAJORITARI DE LA MAJORIA MUNICIPAL AL PROJECTE DE LA NOVA ESCOLA

Ja ho dèiem el mes passat. El projecte de la nova escola havia entrat a l'Ajuntament. I en una votació fet al darrer plenari es decidí donar el vistiplau al projecte i passar a la fase de licitació de les obres. A la votació s'aprovà el projecte amb els vots de l'actual majoria municipal del PP, més el vot d'UM i dels Independents, mentre que els tres regidors del PSOE votaren en contra del projecte. Una vegada acceptat aquest projecte per l'Ajuntament ja es podran treure les obres a licitació i procedir a la seva adjudicació. Recordem que el pressupost puja a 3.225.000 •, per a unes obres de 2.400 metres construïts.

BULLIT DE NOTÍCIES

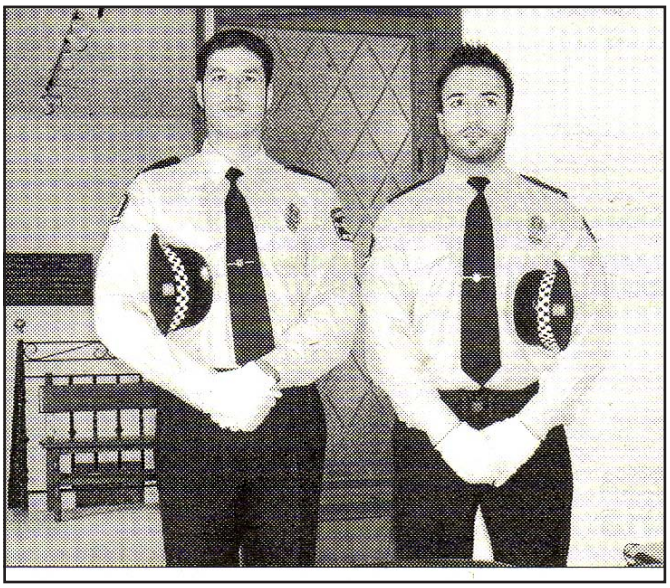

ELS DOS POLICIES MUNICIPALS JUREN EL SEU CÀRREC

El passat 3 de febrer procediren al jurament dels seus càrrecs els dos policies municipals Pedro Sureda Cuenca i Jaume Oliver Bestard. Els dos policies, ja oficials de carrera, han superat la part teòrica i la fase de pràctiques. Ara sí que ja tenen la plaça assegurada. Els desitjam sort i encert en la seva tasca, que ha de ser en benefici del poble.

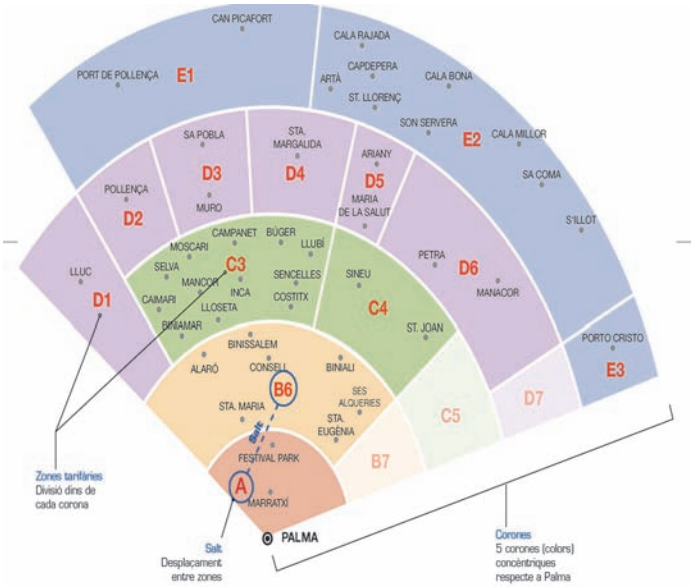

ELS VIATGES AMB AUTOCAR ENTRE MARIA I PALMA MÉS BARATS

Dia 2 de febrer, a l'Ajuntament de Santa Margalida, el Conseller de Mobilitat, Gabriel Vicens presentà la targeta integrada que assegura que els viatgers de la línia d'autobús entre Maria i Palma puguin veure abaratit el seu bitllet en més d'un 60%. Per poder-se acollir al descompte caldrà que es treguin la targeta intermodal de 20 o 40 viatges. També hi haurà descomptes per a famílies nombroses.

ELS NINS DE 6è PARTICIPEN A *QUÈ T'HI JUGUES?*

El proper dia 10 de març els nins de 6è del *Col·legi Públic Antoni Monjo* de Maria aniran als estudis de Televisió de Mallorca per participar al concurs que aquesta televisió organitza entre escolars de diversos centres de primària de Mallorca. Els nostres estudiants s'enfrontaran als alumnes del *Col·legi Llaüt*. Sobre la data en què s'emetrà el programa ja mirarem d'informar-vos, ja que primer es fa la gravació i aquesta s'emet més endavant.

HEM TROBAT LA PERSONA QUE ENS FALTAVA AL CALENDARI D'ENGUANY

Gràcies a la vostra ajuda hem pogut saber qui era el jugador amb el número 5 al calendari d'enguany i així els tenim a tots identificats. Es tracta d'en Toni Aulet, que està casat amb una *Carabassona* i que viu a Inca. Entre tots feim un bon equip. Moltes gràcies.

DEMOGRAFIA

ENS HAN DEIXAT:

Francisco Castelló Mestre va morir el passat dia 3 de febrer, a l'edat de 86 anys. Tenia el seu domicili al carrer de Son Negre, número 24.

Què descansin en pau

BENVINGUTS:

En Bartomeu i na Catalina amb la seva germana Maria Àngels

Bartomeu i Catalina Payeras Ferriol varen néixer el passat dia 28 de gener. Els seus pares són Antoni Payeras Coll i Catalina Ferriol Matas.

Marta Bunyola Crespí ingué al món el dia 2 de febrer. És filla de Pere Antoni Bunyola Oliver i Francina Crespí Font.

Na Marta Bunyola Crespí

Carme Orellana Cladera va néixer el passat dia 10 de febrer. Els seus pares són Francisco Orellana Muños o Antònia Margalida Cladera Pira.

Enhorabona als seus pares i demés família

TELÈFONS D'INTERÈS:

AJUNTAMENT		971525002
	(Fax)	971525194
	Policia Local	971100112
BIBLIOTECA		971525688
UNITAT SANITÀRIA		971525463
	(cita prèvia)	902079079
APOTECARIA		971525020
OFICINA DE CORREUS		971858061
ESCOLA DE DALT (telèfon i fax)		971525083
ESCOLA DE BAIX		971525252
LOCAL TERCERA EDAT		971525564
POLIESPORTIU MUNICIPAL		971525457
PARRÒQUIA		971525033
GESA: AVARIES		902534902
SOREA,	Servei d"aigua	971644004
	Avaries	971644006
EMERGÈNCIES		112
BOMBERS		085
HOSPITAL MANACOR	Informació	971847000
	Urgències	971847060
	Cita Prèvia	971847100
HOSPITAL D'INCA		971888500
AMBULATORI D'INCA		971502850
URGÈNCIES A TOTA L'ILLA		061
SON DURETA (Centraleta)		971175000
AMBULÀNCIES S.S. (Inca)		971502850
AMBULÀNCIES		971200362
RECAPTACIÓ TRIBUTS CAIB (Inca)		971505901
ADMINISTRACIÓ D'HISENDA (Inca)		971505150
MANCOMUNITAT DES PLA		971830441

PUNT D'ATENCIÓ CONTINUADA DE SINEU:
Polígon de Sineu 971520203

HORARIS:

AJUNTAMENT:
de 9 a 14 hores.
APOTECARIA:
Matí: 9 a 13 hores.
Horabaixa: 16.30 a 20.30 hores.
UNITAT SANITÀRIA:
de 9 a 15 hores.
BIBLIOTECA:
Dilluns, dimarts, dijous i divendres: de 17 a 20 h.
Dissabtes: de 9 a 12 hores.
PARC VERD:
DILLUNS, de 9 a 13 hores.
DIMARTS I DIJOUS, de 16 a 20 hores.
DIMECRES I DIVENDRES, de 10 a 14 hores.
DIUMENGE, de 10 a 13 hores.

LÍNIA MARIA-HOSPITAL-MANACOR:
(De dilluns a divendres)
Sortides Maria: 7.55, 10.30 i 14.45 hores
Sortides Manacor: 11, 13.40 i 18,05 hores

El temps

MES DE GENER

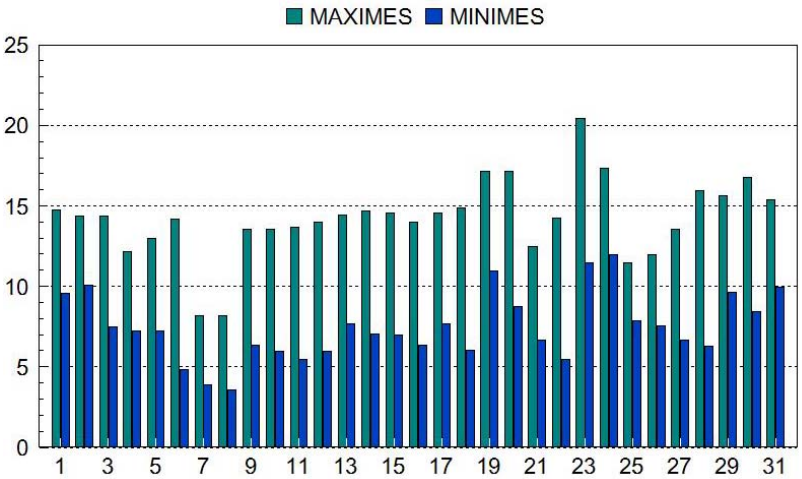

PLUVIOMETRIA

Dia 2 ..... 3 l.
Dia 4 ..... 7 l
Dia 6 ..... 4 l
Dia 7 ..... 24 l.
Dia 8 ..... 25 l.
Dia 9 ..... 12 l.
Dia 14 ..... 2 l.
Dia 19 ..... 1 l.

TOTAL: 78 LITRES

Temperatura Màxima 20,5º C (Dia 23)
Temperatura Mínima 3,6º C (Dia 8)
Temperatura Mitjana 10,9º C
Mitjana Màximes 14,2º C
Mitjana Mínimes 7,5º C

POEMES I GLOSSES

GLOSSES A SANT ANTONI

Sant Antoni fa un fogueró,
torra sobrassada i botifarra,
camallot i botifarró,
per fer la gran torrada.

Sant Antoni fa festa,
amb torrades i botifarrons.
I el dimoni que és polissó
li venta es fogueró.

Ara per Sant Antoni
es fan foguerons
Es torren llonganisses
i sonen es picarols.

Sant Antoni ballava,
menjant botifarró,
cantant una cançó
devora el fogueró.
Per Sant Antoni, ballam
i cantam sempre molt bé,
menjam sempre botifarró
i sobrassada també.

Sant Antoni beneïa
les carrosses que partien,
i el dimoni els va fer foc
i Sant Antoni uns bons plors.

Sant Antoni fa un fogueró,
i torra botifarrons,
i el dimoni envejós
li pren tots es tions.

Alumnes de 6è del CP Antoni Monjo, gener 09

BUS-TREN, DE DILLUNS A DIVENDRES

Maria -Sineu-Inca - Palma				Palma- Inca -- Sineu-Maria			
06:25	**06:40**	**06:54**	**07:28**	**06:09**	**06:44**	**06:57**	**07:25**
07:25	**07:40**	**07:54**	**08:28**	**07:09**	**07:44**	**07:57**	**08:25**
08:25	**08:40**	**08:54**	**09:28**	**08:09**	**08:44**	**08:57**	**09:25**
09:25	**09:40**	**09:54**	**10:28**	09:09	09:44	09:57	
10:40	10:54	11:28		10:09	10:44	10:57	
11:40	11:54	12:28		11:09	11:44	11:57	
12:40	12:54	13:28		**12:09**	**12:44**	**12:57**	**13:25**
13:25	**13:40**	**13:54**	**14:28**	**13:09**	**13:44**	**13:57**	**14:25**
14:25	**14:40**	**14:54**	**15:28**	**14:09**	**14:44**	**14:57**	**15:25**
15:25	**15:40**	**15:54**	**16:28**	**15:09**	**15:44**	**15:57**	**16:25**
16:25	**16:40**	**16:54**	**17:28**	16:09	16:44	16:57	
17:40	17:54	18:28		17:09	17:44	17:57	
18:40	18:54	19:28		**18:09**	**18:44**	**18:57**	**19:25**
19:25	**19:40**	**19:54**	**20:28**	**19:09**	**19:44**	**19:57**	**20:25**
20:25	**20:40**	**20:54**	**21:28**	**20:09**	**20:44**	**20:57**	**21:15**
21:40	21:54	22:28		21:09	21:44	21:57	
22:40	22:54	22:28		22:09	22:44	22:57	

BUS-TREN, DISSABTES, DIUMENGES I FESTIUS

Maria-Sineu-	Inca-	Palma		Palma-	Inca-	Sineu-Maria	
06:40	06:54	07:33		06:04	06:44	06:57	
07:40	07:54	08:33		07:04	07:44	07:57	
08:25	**08:40**	**08:54**	**09:33**	**08:04**	**08:44**	**08:57**	**09:25**
09:25	**09:40**	**09:54**	**10:33**	**09:04**	**09:44**	**09:57**	**10:15**
10:40	10:54	11:33		10:04	10:44	10:57	
11:40	11:54	12:33		11:04	11:44	11:57	
12:40	12:54	13:33		12:04	12:44	12:57	
13:40	13:54	14:33		13:04	13:44	13:57	
14:40	14:54	15:33		14:04	14:44	14:57	
15:15	**15:40**	**15:54**	**16:33**	**15:04**	**15:44**	**15:57**	**16:15**
16:40	16:54	17:33		16:04	16:44	16:57	
17:40	17:54	18:33		17:04	17:44	17:57	
18:15	**18:40**	**18:54**	**19:33**	**18:04**	**18:44**	**18:57**	**19:15**
19:40	19:54	20:33		19:04	19:44	19:57	
20:40	20:54	21:33		20:04	20:44	20:57	
21:40	21:54	22:33		21:04	21.44	21:57	
22:40	22:54	23:33		22:04	22:44	22:57	

LÍNIA IB-14 CAN PICAFORT-MARIA-PALMA:

Can Pic-Sta Marg- Maria-Palma				Plama-Maria-Sta Marg-Can Pic			
	07:15	07:30	08:35	09:00	10:05	10:15	10:30
10:45	11:00	11:10	12:15	13:15	14:20	14:30	
	14:50	15:00	16:05	16:30	17:35	17:45	17:55
18:00	18:20	18:30	19:35	19:45	20:50	21:00	21:15
Dissabtes, diumenges i festius:							
	07:15	07:30	08:35	09:00	10:05	10:15	10:30
14:30	14:50	15:00	16:05	19:45	20:50	21:00	21:15

FENT CARRERANY FA VINT ANYS

El *Fent Carrerany* de fa 20 anys té a la portada un fogueró de Sant Antoni i una exclusiva, "Perico Delgado saluda els aficionats del ciclisme a Maria".

Tot seguit l'Editorial ens parla de la nostra llengua i de la defensa que es du a terme des de la revista. Si al número anterior apareixia un article sobre el consumisme, en aquest hi ha un esquema que ens ensenya a interpretar les etiquetes dels productes.

Els foguerons de Sant Antoni i de Sant Sebastià, els reis i la banda de tambors i cornetes de Maria és el que ens trobam en uns resum de les festes que tot just han acabat.

Tot seguit, na Maika Lozano, *Amb una mica d'imaginació*, ens fa pensar en allò que durien els reis a diferents persones o entitats del poble. És graciós que a n'Antoni Sureda, funcionari, li duguin una màquina d'escriure elèctrica i al Mariense pujar a 1a divisió.

Des del balcó de la Sala o des de la Casa de la Vila, en Magí Ferriol ens fa saber totes les notícies relacionades amb la política municipal.

Na Margalida Negre, na Maika Lozano, en Jaume Mestre i en Magí Ferriol ens fan saber la seva opinió al *Correu Obert*.

En aquest número hi ha el I Concurs de Fotografia Fent Carrerany. És graciós veure els premis i les dotacions, ja que hi ha premis per a autors locals no premiats (4000, 2000 i 1000 ptes.)

Sa Xerradeta del més és amb l'amo en Lluc Fiol, un home nascut el 1890. Si seguim llegint, na Maika Lozano torna a parlar-nos d'*Herbes*, en aquest cas de la verdolaga i de la tarongina.

A continuació podem mirar unes fotos molt gracioses dels al·lots que van a Ca ses monges i a l'escola. Són al·lotes que avui ronden els 30 anys.

Com cada mes, Jose Luís Corresa escriu la *Pàgina sanitària*, en la qual ens parla del grip. Per tal de recuperar-nos de la malaltia se'ns proposen tres plats ben bons a la pàgina de *Gastronomia Balear*: Fideus a la pagesa, truita de patata i ceba i orellanes per acabar.

Al *Bullit de notícies* llegim que han aparegut pintades a la Plaça del Pou (això no ha canviat), també llegim que l'APA ha fet un pa molt i molt gros i que l'església ja es pot veure a la nit perquè l'han il·luminada...

La demografia del poble ha augmentat perquè han vengut al món na Francisca Neus Cifre, na Maria Perelló i en Josep Camps.

És curiós el títol de la secció següent *Dit i no fet*, en la qual s'exposen fets promesos i no fets.

Per esplaiar-nos una mica, hi ha la pàgina de passatemps i el *Carrerany esportiu*. Aquí és on trobam l'exclusiva de la portada, la salutació de Perico Delgado als aficionats ciclistes de Maria.

I acabam la revista amb una excursió a la Trapa.

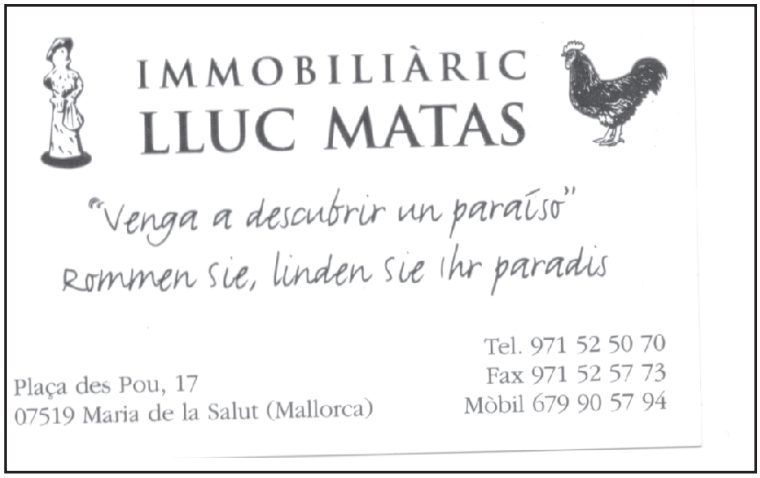

EL REBOST DE FENT CARRERANY

BACALLÀ AMB CROSTA

Ingredients per a 4 persones

Per preparar el bacallà:

Dues peces de llom de bacallà de 90 gr cada una
1 kg de fècula (patata)
100 cc. d'aigua de cisterna de Maria
2 l. d'oli d'oliva verge de les oliveres de Maria

Per posar al fons: 2 l. d'aigua de cisterna

12 g de sal marina, millor d'Es Trenc
4 cebetes fresques
100 cc. de brou de bacallà

Elaboració: (pel bacallà)

Comprovar que el bacallà estigui ben dessalat al punt. Tallar dues racions de cada llom, procurant que quedin quadradetes i gruixades. Dins una cassola posar-hi la fècula de patata. Dins una cassola ampla hi posem l'oli d'oliva verge i l'escalfam fins a uns 200 ºC i després el reservam.

Elaboració: (pel fons)

En una cassola posar-hi l'aigua de cisterna, la sal marina i les cebetes i tot posar-ho a coure durant un cinc minuts. Desprès es tallen per la meitat i es retallen en forma de pètals (de manera que en quedin uns cinc per persona).

Presentació:

Hem de passar el bacallà per la fècula i fregir-lo a uns 200ºC durant uns tres minuts i es reserva.
Agafam un plat fondo i ample, posam em primer lloc els pètals de ceba, i per sobre hi tiram unes cullerades del brou del bacallà, i finalment per sobre hi col·locam el bacallà arrebossat i fregit per damunt.

Un bon maridatge amb aquesta recepta que és ben apropiada pels dies de Quaresma que s'acosten, és Solear Manzanilla, de Sanlúcar de Barrameda, de les bodegues Barbadillo, però que sigui ben fresca i mantenir-la així durant tot el dinar. és una experiència que segur que gaudire ja que són gustos molt complementaris.

"la Caixa"

OFICINA DE MARIA DE LA SALUT

AMIPA CP ANTONI MONJO
Maria de la Salut

Si tot va bé, aviat tendrem l'escola nova

L'escola nova de Maria sembla més aprop que mai, després de molts d'anys de reivindicacions, falses promeses, canvis d'ubicacions, goteres, crulls, al·lots i pares per amunt i per avall, etc. Sembla que les obres per tenir una escola nova per als nins i nines de Maria són més a prop.

Encara no fa un any que la Conselleria presentà el seu pla d'escoles noves per als anys 2009-2010 i Maria no hi figurava. Decebuts i amb la força de la raó, l'AMIPA començà una sèrie de mobilitzacions per tal de fer la pressió necessària tant a l'Ajuntament com a la Conselleria per poder aconseguir una escola digna per als nostres fills i filles.

Férem pancartes, escrits, assemblees, reunions, comissions, més reunions, etc. i amb la comissió sorgida d'una assemblea anàrem a veure el Sr. Miquel Martorell, Director General de Planificació i Centres i davant aquesta comissió formada pel batle, els representants dels partits polítics de Maria, dels mestres i de l'Amipa se va comprometre a incloure el projecte de l'escola nova de Maria als pressuposts de l'any 2008 o 2009, sempre i quan l'Ajuntament augmentàs els metres del solar on s'havia de construir l'escola, ja que el que s'oferia era un poc petit. El batle va acceptar l'envit i se comprometé a trobar més metres.

Deu mesos més tard tots han complit el seu compromís i el projecte de l'escola nova ja és a l'Ajuntament per tal de licitar-lo i poder començar les obres, que si no hi ha res de nou, podrien començar abans de l'estiu.

Des de l'Amipa volem donar les gràcies a tots els qui han aportat el seu granet d'arena. Sou molts els que d'una manera o l'altra heu ajudat per poder tenir una escola digna per als infants de Maria, i volem agrair públicament a l'Ajuntament de Maria i al Sr. Miquel Martorell, Director General de Planificació i Centres per haver complit la seva paraula i fer realitat el desig i la necessitat imperiosa de tota la comunitat educativa de Maria: una escola digna per als infants de Maria.

Gràcies a tots i que aviat la vegem acabada.

La junta Directiva de l'Amipa de CP Antoni Monjo
Maria de la Salut

A Maria el problema que hi ha

és el de l'enveja, i es va rodes enrera. Tothom vol saber, xafardejar i tenir la llengua llarga per comandera i mal sofridura. Això ha de canviar: aquesta escola no serveix per res. Fer-se mal és gratuït i crea remordiments, i de mallsletats el poble n'és ple, És hora d'apuntar-se a una escola més tolerant, bona i vàlida si volem que la convivència sigui suportable. Les manies i els prejudicis són ignorància i retard. S'ha d'oblidar tot el de temps enrera i s'ha de viure en el present. No pot ser posar mal sempre i voler ser el bo. No. Basta.

Maria té l'atractiu de fer caràcters forts, durs i mals de tombar, però ningú sofreix l'altre, i això és un problema greu. Hi ha por a sortir a fer-se fronteres endavant i tothom té carnet de cotxe. Per què és així? Per què tothom ha de viure del passat? De què hi ha por o pors?.Tot passa perquè Déu vol que passi, però no ens hem d'aturar a seure'ns sense fer res si tenim recursos. Recursos n'hi ha molts, però volen fer creure alguns que anar endavant no té sentit, i van molt equivocats. Vaja si hi van. La incomunicació és el pitjor que pot succeir, sigui de paraula o de la vida. La vida és comunicació i donar-se a conèixer. Com més n'hi ha millor. Un ha de cercar ser natural i estar bé i no aparentar que hi està si per dedins duu una mala llet de mil dimonis. Tenir per amic el bé és bo. Déu fa feina per tots si volem el bé. Ho sé cert, tan cert com el que la fa la paga. És així inexorablement. S'ha de canviar. No hi ha d'haver rancúnies ni manies ni pors per a ser natural, i la naturalitat sols es troba si un pretén trobar-la. Si no n'hi més de fetes que se cerqui remei en aquesta escola de mala convivència, perquè la incomunicació duu a la soledat, a la mania i a la ignorància. Un ha de ser viu i veure on fa aigua i posar-hi remei. No val dir no en sé més. És obligatori voler-ne aprendre. Només en sap qui en té disposició de voler aprendre. Posar brou on tot és ferment pudent sols porta a la ruïna.

Cadena 88

FERRETERIA GARAU

S´Abeurador, 10	Tl 971 52 34 75	07450-SANTA MARGALIDA
Isabel Garau, 27	Tl 971 85 06 37	07458-CA´N PICAFORT
Son Negre, 14	Tl 971 52 55 43	07519-MARIA DE LA SALUT

- Material Elèctric
- Pintures
- Servei de Mescles (10.000 colors al moment)
- Còpies de Claus
- Bricolatge
- Eines
- Jardinería i Fontaneria
- Regadiu
- Articles per a la Llar
- Vestuari i Seguretat Laboral

Tot comença per creure en un mateix i tirar endavant sense cap mania fent abstracció de tot allò que és feixuc perquè pesa més del compte. Lleugers i valents hem d'anar i sense rancúnies polítiques ni altres històries, i si ha maniàtics en política que es posin una tireta per no emprenyar ni desenterrar bubotes. Les úniques bubotes que hi ha són les que duen dins el cap, totes les que es desenterren no tenen explicació. Cal ser bo, perdonar i entrar en situació, perquè de guerres en tenen la culpa les mateixes guerres. És així i voler justificar causes o fets és entrar en la història del contrasentit. Escoltar misses i sermons d'aquesta mena és esquizofrènia pura i si no que ho demanin a qualsevol psiquiatre.

El món està vestit de color i si ha de vestir més en reflexió i per realitzar-se. Cal la realització i no l'amargura. La amargura converteix la vida en un malson revanxista que és neci i hòstil cap a un mateix. La vida s'ha de viure com cal i no posant emperons a cada passa que un dóna. S'ha d'ajudar a donar passes i a no posar entrebancs. Per què tants de prejudicis? Per què uns quants els creen per no deixar trobar la naturalitat. Per què? Deu ser perquè estan amargats i tenen el carnet de cotxe per poder anar allà on vulguin. Que s'espassin les ganes i que deixin oxígen que tothom respira perquè Déu ho vol. La vida és divina i cal no amargar-se-la en comèdies ni en caparrudeses histèriques. Quan ve l'histerisme cal serenar-se, fer una volta i tranquil·litzar-se i no perdre el temps posant-hi mal. Les coses hi són per arreglar-se no per deconstruir-les i acabar-les de fer pols. Tots al seu lloc i cada un a escoltar la cançó que pertoca que és la que duu endins i més endins i menys cercar culpes i fer la gent dolenta per prejudici. Aquesta mania hauria de quedar erradicada del mapa de la història, perquè no hi ha res pitjor que la bogeria col·lectiva feta de bogeries particulars més imbècils que una espardenya i més cretins que els doctes catedràtics de la ciència ficció. Així sigui i gràcies a Déu que ho fa tan bé com sap però és la televisió, la política i mala llet dels homes que ho fan anar tort.

Lluc Matas

PROPERA EXCURSIÓ 22 DE MARÇ

Les Ermites Velles de Valldemossa i Miramar

Hora de partida: A les 9 de la Plaça des Pou
Itinerari: Can Costa-Ermita de la Trinitat-Ermites Velles-Cova del Beat Ramon Llull-Can Peret-Miramar
2 hores de marxa, sense les aturades.

Partirem de Maria en cotxes particulars i ens dirigirem cap a Valldemossa, des d'allà anirem fins a Can Costa, antigues cases de possessió avui convertides en restaurant i situades a poc més de dos quilòmetres de Valldemossa, a la carretera de Deià. Hem de prendre el camí de l'ermita de la Santíssima Trinitat, coneguda sovint amb el nom d'ermita de Valldemossa.

La visita a l'ermita queda restringida als espais oberts (clastra amb cisterna, el privilegiat mirador) i a l'oratori. També podrem observar el recollit cementiri i els horts. És un bon camí de muntanya que s'endinsa dins el bosc, amb pins, alzines i arboceres, però ben aviat dominarà l'alzinar. Aquest és un lloc on es troben molts de rotlles de sitja i forns de calç. Just abans d'arribar a les Ermites Velles trobam un altre exponent de les activitats tradicionals de muntanya, la bassa dels Porcs. Immediatament després el camí passa per damunt un rotlle de sitja i arribam a la paret del recinte de les anomenades Ermites Velles. Avançam per l'interior d'aquest espai, dominat per un bosc espessíssim i trobam les runes de les construccions centrals i ens desviam cap a l'esquerra per visitar el segon recinte, també en runes. L'Ermita de Sant Pau i Sant Antoni constitueix el nucli principal de les anomenades Ermites Velles, de tal manera que s'ha arribat a confondre un nom amb l'altre.

Sortim del primer recinte de les Ermites Velles en davallada en direcció nord, camí de Miramar, sense deixar el bell camí envoltat d'espès alzinar. A deu minuts escassos de les Ermites Velles, a l'esquerra, trobam el mirador dels Ermitans. Davallam pel camí cap a Miramar, que discorre ombrívol entre l'alzinar. Un revolt a la dreta ens permet veure el marge de sosteniment d'aquesta via. Ben aviat apareixen a la nostra esquerra les cases de s'Heura. Posam atenció al camí, perquè aquest es converteix en una escala que, en tres trams rosts, davalla algunes marjades. Al final de la darrera escala queda la caseta denominada Can Peret, integrada dins la propietat de Miramar.

Des de Can Peret, continuam cap a la propera carretera i a l'altra banda d'asfalt, es troba el portell d'entrada a Miramar.Un camí asfaltat, rost avall, ens deixa davant les cases. La visita al recinte, amb les cases i jardins, convertit actualment en museu, comença a l'àrea de recepció, configurada per la sala de mapes de l'Arxiduc, vora la qual hi ha la tafona, modernitzada. Continua el recorregut pel jardí i el claustre gòtic, procedent del convent de Santa Margalida de Palma (segle XIII). A la dreta queda la capella, presidida pel retaule de la Trinitat. Entre la columnata i la façana de gregal s'estén el jardí, que mostra diversitat de plantes, com dos antics teixos. De l'interior, destaca el cenotafi o monument funerari dedicat a Wratislau Vyborny i la sala del beat Ramon Llull, fundador de Miramar. La façana sud-oest mostra un esplèndid esgrafiat amb decoració geomètrica, ornamentació inspirada a l'Arxiduc per les cases d'Establiments.

Qui dies passa... febrer 2009

Diumenge, 1: ***Girar com una baldufa***. Quan un servidor era una criatura (d'edat, cronològica, s'entén, que de comportament, tots seguim tenint, afortunadament, els nostres moments criaturils) els temps d'oci s'omplien de maneres molt diverses. Els capvespres, quan els dies s'allargaven, els caps de setmana i els períodes vacacionals els jocs eren el protagonistes del nostre temps. Jocs col·lectius, jocs amb estris diversos, jocs al carrer, a les places, al camp. I, eren altres temps, jocs per als nins, amb nins (alguns d'ells carregats d'una especial violència) i jocs per a les nines, amb nines. De tots aquests jocs, els que fèiem amb bolles, eren especials. Aquelles bolles, de fang, de vidre o de metall (els "*pulins*") eren un tresor d'incalculable valor. El seu guany, o la seva pèrdua, en les diverses modalitats de jocs de bolles, esdevenien triomfs o tragèdies quotidianes. I les baldufes. Ai les baldufes! Tenir una baldufa, feta de bona fusta, i amb un clau d'acer ben esmolat, era sinònim de poder deixar ben tocades les altres, amb la possibilitat, sempre perseguida, de pegar un bon cop i fer-ne dues amb la contrària. Aquests jocs i d'altres semblants varen desaparèixer dels nostres carrers (al temps que desapareixien altres coses), i la seva presència, puntual i escassa, responia a moments en què es feia alguna exhibició de jocs populars o al paper de l'escola, com a difusora d'aquests jocs ja mig oblidats.

A mitjan matí, pas amb el cotxe per davant de l'Escola de Baix. M'he de returar perquè al bell mig del carrer un grupet de nins, juguen amb les seves baldufes. El carrer ja no és de terra com abans. Ara estan tots asfaltats. Els anys, com a girs de la baldufa, em passen pel davant a la mateixa velocitat, que gira la baldufa dels infants. Aquest, els anys passats, sí que ja no tornaran a girar!

Divendres 6: ***Concert d'Antònia Font al Teatre Principal***. Dins el panorama de la música cantada en la nostra llengua, el grup mallorquí *Antònia Font* ha esdevingut un veritable punt de referència de qualitat i d'originalitat. Els elogis han traspassat la nostra frontera lingüística i és un dels pocs grups que fan música en català que sona més enllà. Per una d'aquestes circumstàncies atzaroses de la vida, vaig tenir, fa temps, una relació molt directa amb la majoria dels seus components; relació que més o manco he conservat. El grup va néixer en el centre on jo treballava en aquells moments i quatre dels seus cinc components inicials eren alumnes meus. La seva primera actuació la feren en el mateix institut (crec que he de tenir alguna fotografia del concert del grup, que aleshores es deia *Embat*, de manera, sembla, provisional). A poc a poc, la força i la genialitat del seu compositor, en Joan Miquel Oliver (ell i el seu germà, avui presentador d'IB3 televisió i cantautor que una vegada duguérem a Maria a Ca'n Gaspar, eren més aviat callats i de naturalesa tímida, amb un punt d'ironia que sorprenia per la seva originalitat), la veu càlida i un pèl amateur d'en Pau, la seriositat i hieratisme del seu germà Pere a la bateria, la guitarra d'en Pere Estarellas (que durà poc, ja que substituí la música per una representació farmacèutica que li devia assegurar uns ingressos més ràpids, cosa que permeté que ja al segon treball aparegués en Joan Roca), i la força d'en Jaume als teclats (a ell, l'únic que no era alumne del centre el vaig conèixer més tard) varen consolidar el grup i fer forat en el panorama de la música en català. El seu primer treball com a *Antònia Font*, en el 98, mostra, en el capítol d'agraïments, tot un reguitzell de gent amb la qual per circumstàncies diverses hem coincidit en moltes i diverses batalles. Potser per això, per aquesta proximitat diversa, i per la seva qualitat indiscutible, és un grup al qual sempre he seguit i que he vist com guanyava en qualitat any rere any i treball rere treball. I per això me n'he alegrat quan en un exercici d'antidivisme, deu anys

després decideixen descansar una mica del tragí dels concerts i de les actuacions i agafar-se un any de treva, cosa que no significa que deixin de treballar. Coneixent-los de prop són així. Segueixen amb la mateixa modèstia de sempre. Cadascun d'ells movent-se en àmbits d'interessos diversos.

Una mica per celebrar aquest adéu temporal, avui divendres, al Teatre Principal, celebren un concert extraordinari, amb l'acompanyament d'una orquestra de vint músics. I el concert resulta inoblidable. I la posada en escena també. Més de dues hores de complicitat amb un teatre ple de gom a gom mostren com el grup ha sabut contactar amb un públic que va des de criatures fins a granats com jo mateix. Quin guster! Fins d'aquí un any. Esper!

Dimarts 24: ***La escopeta nacional***. Fa anys, molts d'anys que aquest magnífic film d'en Berlanga mostrà les interioritats del règim franquista i la "buferia" que envoltava tots aquells alts càrrecs aristocràtics i "*ditocràtics*" del règim que exercien i mostraven el seu paper de dirigents en llocs tan emblemàtics com les caceres. Aquestes reunions, veritables punts de trobada ideològics, de favors mutus, de recordatoris de poder, varen ser ridiculitzades per aquesta pel·lícula. I quan ja en període dit democràtic, les forces anteriorment oposades al règim franquista, copiaren els mateixos esquemes, vàrem poder comprovar com el poder (ai el poder!) es menja ràpidament voluntats, ètiques i estètiques. Quan en Felipe Gonzàlez usà el iot d'en Franco, l'Azor, per anar de vacances, cometé qualque cosa més que una simple manca de sensibilitat. Quan ara s'ha destapat que el ja dimitit Ministre de Justícia del govern socialista, Mariano Bermejo, també aficionat a aquestes "monterías", tal i com en diuen per devers les Espanyes, coincidí amb un altre personatge com el jutge Garzón (la discreció personificada, tal i com es pot comprovar cada dos per tres), embolicat en destapar un afer de corrupció del PP, veig que això de la caça és realment qualque cosa més que un esport. Ara sé del cert que si no m'agrada això de la caça i les escopetes, i no m'agraden gens ni mica, el meu futur polític és igual a zero. L'altre dia vaig llegir un comentari entre irònic i mal lletat d'un col·laborador del *Diari de Balears*, on es demanava, a propòsit de l'afer de Bermejo i del fet que tot un ministre de Justícia caçàs sense llicència, què passava amb tots aquests personatges importants, entre ells qualque cap coronat, que van a caçar a altres països. Tenen una llicència especial? Ai el poder i els seus abusos!

Dimecres 25: ***La llei del més fort***. Aprofit que el dia s'ha estirat una mica i que fa un solellet ben agradable per fer una visita al trast on mir de preparar un poc la terra per sembrar-hi alguna cosa. El carrer és ample i quan arrib amb el cotxe aparc just davant el solar. Em pos a treure les herbes, abundoses i ufanoses després d'un any tan plujós. Al cap d'una estona veig com un camió "un tràiler", crec que se'n diu. Un d'aquests camions (pertanyents a una potent empresa de construcció i transport del poble), amb una plataforma que s'usa per transportar maquinària pesada d'un lloc a un altre amb més celeritat, s'ha col·locat a l'altra banda del carrer, a la mateixa alçada que el meu cotxe. Pareix que estan descarregant qualque cosa. No en faig cas i torn a la meva entretinguda feina d'arrencar l'herba. Al cap de mitja horeta, unes sonores botzinades em fan alçar el cap en el moment que arriba la dona i m'avisa que el meu cotxe fa nosa. "*Nosa?*" em pregunt en veu alta. Surt al carrer i efectivament. El camió amb la plataforma, estacionat al costat del meu, a l'altra banda del carrer, no deixa marge perquè un altre camió passi entre els dos vehicles estacionats. Del conductor del camió estacionat, ni rastre. L'ha aparcat i ha escampat la boira. Pegant una mirada sembla que el petit, el meu vehicle, ha estat qui ha obrat malament, que som jo que he aparcat allà, de manera improcedent. Afortunadament, un veïnat, que feinejava per defora, ha vist el fet i em fa signes de complicitat tocant-se amb el palmell de la mà la cara, repetides vegades. Jo, però, per si de cas, moc el meu cotxe i el col·loc just al davant del camionarro, a l'altra banda de la calçada. Quin collons, mestre Arnau!

Dijous 26: ***La bossa de paper i l'eficàcia de la brigada***. Des que es posà en marxa la recollida selectiva, la gent, en termes generals, ha agafat consciència de la importància del triatge i ha col·laborat de manera eficient en el procediment. El que ja no puc dir el mateix és sobre l'eficàcia de l'empresa encarregada de recollir els diversos components. Es posaren un claus ganxos a les façanes de les cases, perquè el material no anàs per terra i es repartiren uns poalets i unes bosses per col·locar els diferents components. I la gent compleix en termes generals. Però la brigada que passa casa per casa a recollir el material no té gaires manies a l'hora de tractar poals i bosses. No es pot dir que en tenguin gaire cura. Puc entendre que amb el temps els poals es deteriorin, que les bosses en dies de vent puguin desaparèixer, però no entenc perquè els poals no es puguin tornar col·locar als ganxos i les bosses igualment. Perquè les han de tirar per terra? Avui vespre, després d'uns quants fracassos amb les bosses de recollida del paper m'he esperat que acabassin de passar. La bossa, que jo havia penjat del clau ganxo, apareixia buida a l'altra banda del carrer tirada pel terra. La col·laboració de la gent a l'hora de dur endavant la recollida selectiva ha de comptar necessàriament amb la col·laboració escrupolosa de l'empresa concessionària. Si no és així, sona tot a presa de pèl. I costa molt canviar els hàbits de la gent.

Joan Gelabert Mas

CICLISME

Una etapa del 'XXV Pla de Mallorca' a Maria de la Salut

TOMEU ARBONA.

Ja està quasi definitivament configurada la 25ª edició del Trofeu Ciclista Pla de Mallorca. La principal novetat de la cursa és la celebració d'una etapa, la quarta, a Maria de la Salut. Serà el diumenge 31 de maig, amb l'organització a càrrec del Club Ciclista Maria de la Salut.

A les nou del dematí partiran els participants del Pla Petit des de la Plaça d'es Pou, cap al Rafal per girar a mà esquerra cap a Santa Margalida i continuar cap a Son Tovell, Sa Serra, creuer de Defla i tornar cap a Maria, es Rafal, creuer Santa Margalida, Son Perot i Maria.

En aquest itinerari de 38 quilòmetres, els ciclistes disputaran el premi de muntanya a Sa Serra i la meta volant a la mateixa línea de meta. L'entrada a Maria es farà sempre des del poliesportiu. A les 10:30 hores partiran els ciclistes del Pla Gran per completar tres voltes per Sa Serra i una per Son Perot.

Les demés etapes de la competició seran les següents:

A la foto podeu veure en Toni Castelló, el darrer ciclista de Maria que ha estat líder del Pla de Mallorca. Era la tercera etapa del Pla'07, a Vilafranca.

1a: dissabte dia 09 de maig a sa Pobla a les 16 i 17:30 h.
2a: dissabte dia 16 de maig. Contrarellotge Petra-Bonany, des de les 15 h.
3a: dissabte dia 23 de maig a Muro a les 16 i 17:30 h.
5a: dissabte dia 06 de juny a Sineu a les 16 i 17:30 h.
Cloenda: Restaurant Es Cruce, divendres dia 12 de juny a les 20:30 h.

LA CHALENGE, VOLTA CICLISTA A MALLORCA, PASSÀ PER MARIA

Era el passat dia 10 de febrer i per molts indrets del poble sortiren a veure passar els corredors, els quals, en un no res, arribaren i se n'anaren. Els alumnes de l'escola de dalt, baixaren a davant s'Arraval, per veure'ls passar i fer una mica de festa i donar ànims als corredors, que duen pocs quilòmetres de rodatge i encara no estaven cansats.

ELS JUGADORS DE LA PENYA BARCELONISTA DE MARIA AMB EL BARÇA B.

El passat dia 1 de febrer, l'equip del Barça B, que juga a la categoria de 2a B, vingué a jugar a Palma contra l'Atlètic Balears. Els jugadors de la Penya Barcelonista de Maria hi foren convidats i es feren aquesta foto amb els joves del Barça.

EQUIP PRE BENJAMÍ DE LA PENYA BARCELONISTA DE MARIA

TEMPORADA DE FUTBOL 2008 / 09

RESULTATS 2ª REGIONAL:

JORNADA 20 01/02/2009
MARIA DE LA SALUT – SON ROCA **3 - 0**

JORNADA 21 08/02/2009
SON SERVERA "B" - MARIA DE LA SALUT **2 - 0**

JORNADA 22 15/02/2009
CIUTAT DE PALMA "A" - MARIA DE LA SALUT **2 - 0**

JORNADA 23 22/02/2009
MARIA DE LA SALUT - SON OLIVA **4 - 0**

PRÒXIMS PARTITS

JORNADA 24 01/03/2009
SANTA MARIA - MARIA DE LA SALUT

JORNADA 25 08/03/2009
MARIA DE LA SALUT - ARENAL "B"

JORNADA 26 15/03/2009
VILAFRANCA - MARIA DE LA SALUT

JORNADA 27 22/03/2009
MARIA DE LA SALUT - SANT JORDI

JORNADA 28 28/03/2009
ESP. SA VILETA - MARIA DE LA SALUT

RESULTATS BENJAMINS (GRUP D):

JORNADA 12 31/01/2009 – 16:00 h.
MARIA DE LA SALUT - AT. SON SERVERA **0 - 9**

JORNADA 13 07/02/2009- 11:30 h.
PLA DE NA TESA AT. - MARIA DE LA SALUT **11- 0**

JORNADA 14 14/02/2009
FELANITX - MARIA DE LA SALUT **0 - 5**

JORNADA 15 28/02/2009- 16:00 h.
MARIA DE LA SALUT - CALA D'OR **1 – 0**

PRÒXIMS PARTITS

JORNADA 16 06/03/2009
ALGAIDA - MARIA DE LA SALUT

JORNADA 17 14/03/2009
MARIA DE LA SALUT - PUIGPUNYENT I GALILEA

JORNADA 18 21/03/2009
BINISSALEM DEL B. - MARIA DE LA SALUT

JORNADA 19 28/03/2009
MARIA DE LA SALUT - POBLENÇ AT DEL P.

RESULTATS ALEVINS (GRUP C):

JORNADA 15 31/01/2009
OLIMPIC - MARIA DE LA SALUT **6 - 1**

JORNADA 16 14/02/2009
PETRA - MARIA DE LA SALUT **2 - 3**

JORNADA 17 21/02/2009
MARIA DE LA SALUT – PORTO CRISTO **6 - 3**

PRÒXIMS PARTITS

JORNADA 18 28/02/2009- 11:00 h.
PALMA DE SON GOTLEU - MARIA DE LA SALUT

JORNADA 19 07/03/2009
MARIA DE LA SALUT – ARTÀ

JORNADA 20 14/03/2009
CALA D'OR - MARIA DE LA SALUT

JORNADA 21 21/03/2009
MARIA DE LA SALUT - ES PLA

JORNADA 22
MARIA DE LA SALUT: Descansa

CLASSIFICACIÓ 2ª REGIONAL

		Punts	J.	G.	E.	P.
1	A LLUBI	47	23	14	5	4
2	ATLETIC ALBICELESTE "A"	46	23	13	7	3
3	SP. CIUTAT DE PALMA "A"	46	23	14	4	5
4	ALCUDIA "B"	43	23	13	4	6
5	ARENAL "B"	43	23	12	7	4
6	PORT DE SOLLER	43	23	13	4	6
7	RT. LA VICTORIA	41	23	12	5	6
8	SON OLIVA	40	23	13	1	9
9	SON CLADERA	40	23	12	4	7
10	E.BASE SANTANYI	36	23	10	6	7
11	SANT JORDI	35	23	10	5	8
12	MARIA DE LA SALUT	34	23	10	4	9
13	COLLERENSE "D"	32	23	9	5	9
14	LLORET	30	23	9	3	11
15	SON ROCA	25	23	7	4	12
16	LLUCMAJOR DEL E	20	23	5	5	13
17	SERVERENSE "B"	17	23	4	5	14
18	SANTA MARIA	16	23	4	4	15
19	VILAFRANCA	6	23	1	3	19
20	ESP. SA VILETA	5	23	0	5	18

CLASSIFICACIÓ BENJAMINS

		Punts	J.	G.	E.	P.
1	PLA DE NA TESA AT D.P.N.T	38	15	12	2	1
2	BEAT R.LLULL	36	15	11	3	1
3	A-LLUBÍ	35	14	11	2	1
4	AT SON SERVERA DEL S.	31	14	10	1	3
5	RTV ARENAL DEL A.	29	15	9	2	4
6	ALGAIDA	25	15	7	4	4
7	S'HORTA	24	15	7	3	5
8	MARGARITENSE	23	14	7	2	5
9	MARIA DE LA SALUT	18	15	6	0	9
10	E.M.BINISSALEM DEL B.	14	15	4	2	9
11	CALA D'OR	9	15	3	0	12
12	POBLENÇ AT DEL P	8	15	2	2	11
13	RTV PUIGPUNYENT I GALILEA	5	15	1	2	12
14	FELANITX	1	14	0	1	13

CLASSIFICACIÓ ALEVINS

		Punts	J.	G.	E.	P.
1	ES PLA	42	14	14	0	0
2	OLIMPIC	36	15	12	0	3
3	BARRACAR	28	13	9	1	3
4	SES SALINES	27	13	9	0	4
5	MARIA DE LA SALUT	27	14	9	0	5
6	CALA D'OR	24	14	9	0	5
7	ALQUERIA	22	13	7	1	5
8	ARTA	15	13	5	0	8
9	PORRERES	15	13	5	0	8
10	SANTA MARIA AT	13	15	4	1	10
11	PETRA	10	14	3	1	10
12	PORTO CRISTO	3	15	1	0	14
13	PALMA DE SON GOTLEU	3	14	1	0	13

FOTO ANTIGA: Aquesta foto ens l'ha cedida na Isabel Mestre Carbonell. Està feta a Can Picafort l'any 1936 i les persones que hi surten són, d'esquerra a dreta: Majors, Francisca Mestre Mas "Massa", Joan Mestre "des Carrerró", Isabel Carbonell "de can Batlet", Maria Mestre Mas "Porrassa", Paula Gelabert Mas i els nins són Guillem Carbonell i Catalina Llompart Mestre.